

[Dorte Bennedsen]

Vi, der har med Nordisk Råd at gøre, var glade, da handlingsplanen blev vedtaget, og afventede spændt, hvorledes den danske regering ville udmønte denne handlingsplan underskrevet af en radikal minister. Stor var vor forbløffelse, da det første udspil, der kom fra den danske regering om den kollektive trafik, var en besparelse på 8 mia. kr. over 4 år.

Jeg vil godt spørge hr. Larsen-Ledet, hvordan han vurderer sammenhængen mellem, at en minister sidder i Nordisk Råds regi og vedtager, at der skal ske en styrkelse af den kollektive trafik, og så, at regeringen spiller ud med besparelser af den enorme størrelsesorden netop på den kollektive trafik.

Det synes jeg er kendsgerninger, der foreligger her og nu, og dem vil jeg gerne have hr. Larsen-Ledets stillingtagen til.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke for en meget interessant debat.

Nok synes jeg selvfølgelig selv, at jeg er et meget, meget interessant emne, men er det ikke at gøre for meget stads af mig at bruge næsten hele debattiden i Folketinget på at tale om mig i stedet for at tale om trafikpolitik? Jeg kan ikke finde ret mange andre forklaringer på det, end at man åbenbart ikke ved noget om trafikpolitik og så synes, det er sjovere at kaste mudder i hovedet på en anden. Og lad så det være en generel karakteristik af, hvad der er sket fra langt de fleste ordføreres side her.

Derudover har debatten bekræftet de værste anelser, som vi har i SF, om, hvordan det kommer til at gå med trafik- og miljødebatten fremover. Det er nemlig ikke sådan, som mange åbenbart tror, at her står vi over for en række ting, vi kan vente med, og at der ikke sker noget imens, og at vi så på et eller andet tidspunkt får integreret miljøsynspunkterne i transportpolitikken. Sådan går det ikke.

I øjeblikket bliver der truffet ganske vidtrækkende beslutninger. Jeg vil her naturligvis især nævne Storebæltsforbindelsen, men også skatte- og afgiftspolitikken for transportsektoren i EF. Det sker nu, det sker ikke om et år eller om halvandet år, og hvis vi ikke handler rigtigt her, er vi afskåret fra at foretage os noget som helst, når vi kommer frem til, at beslutningerne skal træffes til den tid. Så vil vi få endnu en af de utallige planer, der kan stilles ind på hylden

ved siden af alle de andre og vise, hvad nogen et eller andet sted – måske i Trafikministeriet, måske i det nordiske transportarbejde, måske andre steder – engang har vedtaget at lave en plan om. Og så fortsætter systemet bare uden videre.

Om det nu skyldes manglende evne til at læse eller manglende lyst til at beskæftige sig med trafikpolitik eller bare den generelle ligegyldighed, som i alle årene har præget flertallets holdning i Folketinget til det transportpolitiske, skal jeg ikke kunne svare på, men det er faktisk uhyggeligt, at vi stadig væk ingen overordnet trafikpolitik har i dette land og derfor heller ikke en, vi kan integrere miljøpolitikken i.

Jeg vil godt medgive, at det er dybt naivt af mig at blive ved med at spørge, om vi dog ikke kan få noget til at hænge sammen på dette område. Vi har hørt en række ordførere være villige over for Brundtlandrapporten og over for miljøsynspunkterne. Det løb ligesom levertran ud af mundvigene på dem, sådan at man virkelig kunne se, hvordan de havde smurt sig med det. Og det ville jo være utrolig herligt også det, hvis det var sådan, at man kunne se, at det hang sammen med noget, men derefter kunne man høre – og jeg vil næsten sige, at bortset fra Socialdemokratiets gælder det samtlige ordførere – at man ikke aner spor om, hvad det er, der sker i øjeblikket, og at man i øvrigt også er ligeglad.

Jeg har ingen erindring om, at hr. Svend Erik Hovmand sagde noget, der var værd at kommentere, og det samme gælder, så vidt jeg husker, hr. Ikast, som også i høj grad brugte sin taletid på at tale om mig, hvilket jeg ikke orker at takke for.

Hr. Knud Lind sagde nogle ting, som jeg ikke har fået forklaret, og da jeg ikke kan komme videre med det her, tror jeg ikke, jeg vil begynde at strikke om på en dagsorden. Jeg kan ikke stå og klare det her. Det er selvfølgelig hverken hr. Knud Linds eller min skyld, at vi ikke har fået mere taletid her, og at dagsordenen først er opdelt nu. Men jeg kan ikke kommentere det i øvrigt. Så kan hr. Knud Lind eventuelt komme med en kort bemærkning om lidt.

Lad mig sige til hr. Larsen-Ledet: Ih, hvor jeg savner hr. Bilgrav-Nielsen! Da vi havde den nuværende energiminister som menigt medlem af Folketinget, var vi da sikre på, at vi også fra borgerligt hold havde lidt medspil i diskussionen om trafikpolitik. Der var dog én, der havde